

Prasītāju prasījumi:

- pieņemt un atzīt šajā prasībā izklāstītos atcelšanas pamatus;
- atcelt lēmuma 1. pantu, ciktāl tajā ir noteikts, ka jaunais veids, kā *TRLIS* [*texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* (Likuma par uzņēmumu ienākuma nodokli pārstrādātā redakcija)] 12. pantu interpretē Spānijas administrācija, ir uzskatāms par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu;
- atcelt lēmuma 4. panta 1. punktu, ciktāl tajā Spānijas Karalistei ir prasīts izbeigt [Komisijas] par atbalsta shēmu uzskatīto un 1. pantā aprakstīto kārtību;
- atcelt lēmuma 4. panta 2., 3., 4. un 5. punktu, ciktāl tajos Spānijas Karalistei ir noteikts pienākums atgūt summas, kuras Komisija uzskata par valsts atbalstu;
- pakārtoti, ierobežot lēmuma 4. panta 2. punktā Spānijas Karalistei uzliktā atgūšanas pienākuma apjomu tāpat, kā tas darīts pirmajā un otrajā lēmumā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt ar šo tiesvedību saistītos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi lietās T-826/14 Spānija/Komisija un T-12/15 *Banco de Santander* un *Santusa*/Komisija izklāstītajiem.

Proti, esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, attiecīgo pasākumu juridiski kvalificējot kā valsts atbalstu, identificējot pasākuma labuma guvēju un administratīvo interpretāciju raksturojot kā atbalstu, kas ir atšķirīgs no Komisijas lēmumos vērtētā, kā arī neesot ievēroti tiesiskās palāvības, *estoppel* un tiesiskās noteiktības principi.

Prasība, kas celta 2015. gada 2. aprīlī – *Delta Group agroalimentare*/Komisija**(Lieta T-163/15)**

(2015/C 178/22)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Delta Group agroalimentare Srl* (Porto Viro, Itālija) (pārstāvis – V. Migliorini, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu un katrā ziņā atcelt Eiropas Komisijas Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektora Jerzy Plewa 2015. gada 9. februāra vēstuli ar atsauces Nr. Ares (2015) 528512, kas ir adresēta *Scabin* k-gam, prasītājas likumiskajam pārstāvim, un kas saņemta tajā pašā dienā, un ar kuru tiek noraidīts prasītājas 2015. gada 13. janvāra pieteikums par pasākumu atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1308/2013 219. panta 1. punktam vai 221. pantam un it īpaši par eksporta kompensāciju noteikšanu atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1308/2013 196. pantam mājputnu gaļas nozarē;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 17. decembra Regulas (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 671. lpp.), 219. panta 1. punkts un 221. pants.

— Prasītāja šajā ziņā norāda, ka Komisijas apgalvojumu, ka tirdzniecības statistika par 2014. gada pirmajiem 11 mēnešiem liecina par eksporta palielināšanos par 5 % salīdzinājumā ar šo pašu posmu 2013. gadā, atspēko Komisijas minētā Lauksaimniecības produktu tirgu kopīgas organizācijas komitejas 2015. gada 22. janvāra ziņojuma par mājputnu gaļas tirgus situāciju 19. lappuses labajā pusē ietvertā tabula, no kuras izriet, ka 2013. gada pirmajos 11 mēnešos mājputnu gaļas eksporta no Savienības summa bija EUR 1 936 000 000, savukārt 2014. gada pirmajos 11 mēnešos tā bija tikai EUR 1 886 838 000, tādējādi radot eksporta samazināšanos par 2,5 %, nevis palielināšanos par 5 %, un ka Komisija arī esot kļūdaini novērtējusi cenas, kuras tika definētas kā "stabilas", kaut gan tās atainoja būtiskas izmaiņas, samazinoties par 8 %, kā tas ir redzams ziņojuma 9. lappusē; līdz ar to esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un pārkāpts Regulas (ES) Nr. 1308/2013 219. panta 1. punkts un 221. pants.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka esot izdarīts būtisku procedūras noteikumu pārkāpums un it īpaši Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta pārkāpums.

— Prasītāja šajā ziņā norāda, ka Komisijas lēmums noraidīt pieteikumu par pasākumiem atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1308/2013 221. pantam tika pieņemts bez iepriekšēja Lauksaimniecības produktu tirgu kopīgas organizācijas komitejas atzinuma un līdz ar to – pārkāpjot būtiskus procedūras noteikumus, kas ir paredzēti Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantā, kuru piemēro atbilstoši atsaucei, kas ir ietverta Regulas (ES) Nr. 1308/2013 229. pantā, kurš savukārt ir minēts šīs pašas regulas 221. pantā.

Prasība, kas celta 2015. gada 2. aprīlī – Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise/ITSB – Freistaat Bayern ("NEUSCHWANSTEIN")

(Lieta T-167/15)

(2015/C 178/23)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bundesverband Souvenir – Geschenke – Ehrenpreise e.V. (Veitsbronn, Vācija) (pārstāvis – B. Bittner, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Freistaat Bayern (Mīnhene, Vācija)

Informācija par procesu ITSB

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Kopienas vārdiska preču zīme "NEUSCHWANSTEIN"

Process ITSB: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: ITSB Apelāciju piektās padomes 2015. gada 22. janvāra lēmums lietā R 28/2014–5